

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України у м. Києві та Київській області

Слідче управління

пр. Перемоги, 55/2, м. Київ, 03113, телефон (044) 253-82-76, факс (044) 253-26-55
www.ssu.gov.ua, e-mail: gusbu_kiv@ssu.gov.ua, Код СДРПОУ 20001792

№ _____

На № _____

від _____

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

«30» червня 2026 року

Старший слідчий 5 відділу слідчого управління Головного управління СБ України у м. Києві та Київській області майор юстиції Степанов Юрій Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22025101110001100 від 22.09.2025, за ознакам вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 11 ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. 42 ст. ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Сулейманова Магомедмирза Магомедрасуловича, 08.12.1991 року народження, громадянина Російської Федерації, уродженця м. Улан-Уде, Республіка Бурятія Російська Федерація, командира мотострілецького взводу мотострілецької роти мотострілецького батальйону 37 окремої мотострілецької бригади 36 армії Східного військового округу збройних сил російської федерації (в/ч 69647) Східного військового округу ЗС РФ, зареєстрованого та проживаючого за адресою: Російська Федерація республіка Дагестан, м.Махачкала, пр-т А.Акушинського, буд. 96Е, кв. 28

про підозру у жорстокому поводженні з цивільним населенням, інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто у вчиненні правопорушення передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

ЗМІСТ ПІДОЗРИ:

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Крім того, згідно зі ст. 4 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, особами, які перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Згідно зі ст. 27 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – ЖК IV), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Жінки потребують особливого захисту від будь-якого зазіхання на їхню честь, і, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Відповідно до положеннями ст. 32 ЖК IV Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення

осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП I цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з військовими операціями.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 51 ДП I цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

Також відповідно до п. а ст. 3 ст. 85 ДП I перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Відповідно до статті 146 Конвенції, кожна Висока Договірна Сторона вживає заходів, необхідних для припинення всіх дій, які суперечать положенням цієї Конвенції, крім серйозних порушень визначених наступною статтею.

Статтю 147 Конвенції передбачено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Однією із форм нелюдяного поводження з цивільними особами є, крім іншого, застосування психологічного насильства до особи, висловлення погроз насильства.

Відповідно до ст. 3 Конвенції сторони домовилися, що з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, поводяться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої є раса, колір шкіри, релігія чи

вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Відповідно до статті 33 IV Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, пограбування забороняються.

Відповідно до статті 47 Конвенції IV Гаазької 1907 року «Про закони і звичаї війни на суходолі» передбачено, що грабунок категорично забороняється.

Разом з цим, відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП I та до ст. ст. 3, 32 Конвенції заборонені в будь-який час і в будь-якому місці насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, що перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, зокрема вбивство та будь-яке інше брутальне поведіння військових властей.

Також відповідно до ст.ст. 8 (2)(a)(ii), 8(2)(b)(xvi) Римського статуту Міжнародного кримінального суду грубі порушення Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, а саме катування або **нелюдське поводження**, у тому числі біологічні експерименти, **розграбування міста або населеного пункту**, навіть якщо його захоплено штурмом, вважаються воєнними злочинами.

2. Так, **військовослужбовець ЗС РФ Сулейманов Магомедмирза Магомєрасулович**, який проходить військову службу на посаді командира мотострілецького взводу мотострілецької роти мотострілецького батальйону 37 окремої мотострілецької бригади 36 армії Східного військового округу збройних сил російської федерації (в/ч 69647) Східного військового округу ЗС РФ, в форменому одязі, включеному до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ російської федерації, усвідомлюючи, що агресія проти України та її цивільних громадян організована і здійснюється представниками влади РФ та ЗС РФ, безпосередню брав участь у вторгненні на територію України у складі російських окупаційних військ, зокрема в смт Макарів Бучанського району Київської області.

Приблизно з 25.02.2022 по 31.03.2022 внаслідок збройної агресії РФ територія смт Макарів Бучанського району Київської області, фактично перейшла під збройний контроль армії Російської Федерації, тобто була окупована.

Так, 07.03.2022 приблизно в денну пору доби, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, **Сулейманов М.М.**, разом з іншими невстановленими представниками російських окупаційних військ, маючи умисел, направлений на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, прибули броньованими автомобілями на відрізок [REDACTED], та зупинились неподалік магазину Котеджного містечка, що розташоване біля вулиці [REDACTED]. В цей час Сулейманов М.М., разом з невстановленими в ході досудового розслідування військовослужбовцями зс рф, перебуваючи на території смт Макарів Бучанського району Київської області, здійснював обхід будинків, перевіряв наявність осіб, проживаючих у них, у тому числі увійшов на територію домоволодіння розташованого за адресою: [REDACTED] в

якому проживала [REDACTED].

Під час перебування за вказаною адресою, 07.03.2022, військовослужбовець зс рф Сулейманов М.М., погрожуючи застосуванням зброєю та тримаючи споряджену вогнепальними набоями автоматичну зброю в напрямку потерпілих – [REDACTED] які є цивільними особами у розумінні ст. 50 ДП І, тобто особами, які є громадяни України, на момент події у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебували, жодної зброї не мали, участі у бойових діях не брали, до таких дій не готувався, були одягнені у цивільний одяг та перебували під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинні ставати об'єктом нападів, подолавши опір останніх, шляхом демонстрації автоматичної вогнепальної стрілецької зброї небезпечної для життя та здоров'я потерпілих, почав демонстративно перезаряджати, приставляти до [REDACTED] автомат та погрожував вбити всіх присутніх на місці у разі невидачі грошових коштів та інших дорогоцінних металів. Вказані погрози, враховуючи обстановку, що склалась, були розцінені [REDACTED] як реальна загроза життю і здоров'ю, а саме: як погроза вбивством.

Після вказаних погроз Сулейманов М.М. вийшов з будинку та залишив прибудинкову територію будинку.

У подальшому, того ж дня, 07.03.2022 в денну пору доби, більш точного часу органом досудового розслідування не встановлено, Сулейманов М.М., повторно повернувся на територію вище вказаного домоволодіння. Увірвавшись в середину будинку Сулейманов М.М. повторно почав погрожувати застосуванням зброєю та тримаючи автоматичну зброю в притул тіла потерпілої [REDACTED] погрожував вбити її матір та [REDACTED] на місці, у разі невидачі грошових коштів та інших дорогоцінних металів. Враховуючи обстановку, що склалась, подальші погрози з боку військовослужбовця Сулейманова М.М., були розцінені [REDACTED] її матір'ю та [REDACTED] як реальна загроза життю і здоров'ю, а саме: як погроза вбивством. За наслідком вказаних протиправних дій Сулейманов М.М., заволодів ювелірними виробами, а саме золотими сережками та обручкою, 57 000 гривень які належали потерпілій [REDACTED]

Далі, Сулейманов М.М., продовжуючи свої протиправні дії, діючи умисно, реалізуючи злочинний умисел, направлений на жорстоке поводження з цивільним населенням та розграбування, в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, погрожуючи застосування зброї відносно потерпілої [REDACTED] грубо зірвав з правого вуха потерпілої [REDACTED] імітаційний ювелірний виріб - сережку, за наслідком своїх дій Сулейманов М.М. спричинив [REDACTED] розрив мочки правого вуха, що відноситься до легких тілесних ушкоджень, що спричинили короточасний розлад здоров'я.

Заволодівши грошовими коштами у розмірі 57 000 гривень та ювелірними виробами Сулейманов М.М. всупереч порядку додержання законів та звичаїв війни, визначених ст. 47 Конвенції «Про закони і звичаї

війни на суходолі» від 18.10.1907 та ч. 2 ст. 33, ст. 147 Конвенції «Про захист цивільного населення під час війни» від 12.08.1949, усвідомлюючи, що вказане майно не може бути використано у військових цілях, з метою особистого збагачення, привласнив вказані грошові кошти та ювелірні вироби.

Після вчинення зазначених протиправних дій Сулейманов М.М. вийшов з будинку і зник в невідомому напрямку.

Цього ж дня, Сулейманов М.М. діючи умисно, реалізуючи злочинний умисел, направлений на завдання психологічних страждань, а саме погрози вбивством, повернувся до вище вказаного домоволодіння та демонстративно почав здійснювати вогнепальні постріли з автоматичної зброї системи в бік потерпілих [REDACTED] які стояли на порозі вказаного домоволодіння, встигли зачинити входні двері та сховатися в будинок.

Після вчинення зазначених протиправних дій Сулейманов М.М. вийшов з двору і зник в невідомому напрямку.

Зазначені протиправні дії вчинені Сулеймановим М.М. для потерпілої [REDACTED] стали психотравмувальними: супроводжувалися страхом смерті, почуттями безпорадності та приниження, переживаннями щодо вкраденого майна. В подальшому сформувався страх переслідування та вбивства, можливого повторення подій, тривожна насторога, прагнення уникати нагадуючих обставин, смуток та плаксивість при згадуваннях.

Наслідки ситуації до теперішнього часу негативно впливають психоемоційний стан [REDACTED] (актуалізація прикрих спогадів, плач і смуток при згадуваннях, тривога щодо можливого повторення подій), чим в певній мірі погіршують соціальне функціонування та якість життя потерпілої.

Зазначені протиправні дії вчинені Сулеймановим М.М. для потерпілої [REDACTED] стали істотно психотравмувальними: супроводжувалися переживаннями болю, страху смерті та втрати здоров'я, почуттями безпорадності та приниження що зафіксувалося та продовжується тривало, з формуванням психічного розладу (експертом-психіатром встановлено діагноз «ПТСР»).

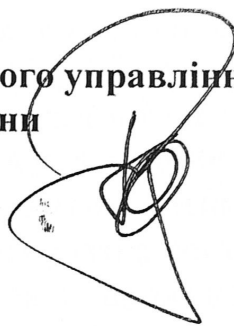
Наслідки ситуацій, обумовили тривале погіршення психоемоційного стану, комунікацій, здоров'я та працездатності у знижують якість її життя.

Таким чином, військовослужбовець збройних сил російської федерації Сулейманов Магомедмирза Магомедрасулович, будучи на посаді командира мотострілецького взводу мотострілецької роти мотострілецького батальйону 37 окремої мотострілецької бригади 36 армії Східного військового округу збройних сил російської федерації (в/ч 69647) Східного військового округу ЗС РФ, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту, 07.03.2022 незаконно перебуваючи у житловому будинку за адресою: Київської області Бучанського району смт Макарів, [REDACTED] в період з 11 години але не пізніше 16 години більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено, своїми умисними діями, стосовно цивільних осіб [REDACTED] які виразились у нелюдському поведженні – завданні фізичного та психологічного страждання погрозою

вбивством, (жорстоке поводження з цивільним населенням), та здійсненні розграбування власності, не виправданому воєнною необхідністю (інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України), усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, порушив вимоги ст. ст. 2, 27, 31-33, 78-79, 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 11, 51, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів та ст. 47 Конвенції IV Гаазької 1907 року «Про закони і звичаї війни на суходолі».

Отже, Сулейманов Магомедмирза Магомедрасулович, обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, інших порушеннях законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України.

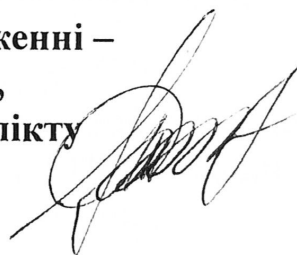
Старший слідчий 5 відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор юстиції

Юрій СТЕПАНОВ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Київської обласної прокуратури

Марія КИРИЛЕНКО

Одночасно підозрюваному Сулейманову Магомедмирза Магомерасуловичу роз'яснено, що відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України він як підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за

рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
« ____ » _____ 2026 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошено та роз'яснено.

Підозрюваний / _____ / _____
« ____ » _____ 2026 року

Захисник
_____

Повідомлення та пам'ятку вручив, права підозрюваного оголосив та роз'яснив:

**Старший слідчий 5 відділу слідчого управління
Головного управління СБ України
у м. Києві та Київській області
майор юстиції**

Юрій СТЕПАНОВ